

شهر آرامحله

گزارشی از برگزاری جشن های فصل همدلی در پارک وحدت

شب هایی شاد در کنار مردم

سازمان اجتماعی و فرهنگی شهرداری مشهد در دهه ولایت و به مناسبت ۲ عید بزرگ مسلمانان و شیعیان، جشن های فصل همدلی را در بوستان های شهر مشهد و با همکاری فرهنگ سراها برگزار می کند. این جشن ها از بیست و دوم تا بیست و نهم مرداد ماه به مدت...

۲

شهر دار منطقه به مناسبت روز خبرنگار از تحریریه روزنامه شهر آرا بازدید کرد

شهر آرا بر ند کلان شهر مشهد است

دیدار از خبرنگاران تنها به روز هفدهم مرداد خلاصه نمی شود. دیدار و تقدیر از خبرنگاران به وسیله شهردار منطقه ۵ در ۲ بخش انجام شد. در بخش اول این دیدار شهردار منطقه ۵ و جمعی از مدیران شهرداری منطقه با حضور در ساختمان روزنامه شهرآرا، روز خبرنگار را به اصحاب رسانه تبریک گفتند...

۳

گزارشی از برگزاری نمایشگاه انجمن علم و عمل

تشکلی علمی و مردمی

نمایشگاه انجمن علم و عمل امسال با عنوان «بهبود زندگی چهار»، هفته گذشته به مدت ۳ روز از سوی انجمن علم و عمل و نرم افزار گلشهر کالا با حمایت و همکاری اداره اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۵ و اداره اتباع مشهد در بازار بزرگ ملل برگزار شد...

۷

گپ و گفتی با ۲ عکاس جوان گلشهری به مناسبت روز جهانی عکاسی

از لنز دوربین انسانیت را بین

۵ و ۴

من عکس می‌گیرم پس هستم!

حرف اول

سید جمال‌الدین سجادی خبرنگار و عکاس گلشهری

ما عکس می‌گیریم تا درباره آن حرف بزنیم، اما بعدتر یاد می‌گیریم که سکوت کنیم و با عکس‌هایمان حرف بزنیم. لطفاً لیخند بزنید، یک دو سه... چیلیک! این اولین ذهنیت ما از عکاسی است.

اما وقتی وارد دنیای عکاسی می‌شویم و عکس گرفتن بخشی از زندگی روزمره می‌شود، وضع فرق می‌کند. یک عکس خوب می‌تواند به اندازه هزار کلمه حرف بزند و دولتی را به چالش بکشد یا جنگی را به صلح تبدیل کند یا جهانی را بیدار کند، مثل عکس الان پسرکرد سوری که لب دریای یونان جان داد.

سال ۹۰ بود که عکاسی خبری را در دانشکده خبر می‌خواندم، بیشتر واحدهای عملی به دوربین نیاز داشت و من دوربین نداشتم و از دوربین دوستانم برای تکمیل پروژه‌ها استفاده می‌کردم. داشتن دوربین برای من لازم بود، اما واقعا در آن سال‌ها هزینه‌ای برای خرید دوربین نداشتم. بعدتر یک دوربین دسته دوم مدل پایین خریدم و جدی‌تر عکاسی کردم، اما همیشه دوست داشتم با یک دوربین حرفه‌ای مدل بالا عکس بگیرم و تصور می‌کردم اگر یک دوربین خیلی گران قیمت داشته باشم، حتما عکس‌های بهتری می‌توانم بگیرم. وقتی با آن دوربین مدل پایین در جمع عکاسان خبری شهرمان قرار می‌گرفتم که همه‌شان دوربین‌های خیلی خوبی داشتند، احساس خوبی نداشتم و همیشه دغدغه داشتن یک دوربین خوب همراهم بود. بگذریم! چندین سال گذشت تا اینکه من با کسانی آشنا شدم که همگی عکاس بودند اما هیچ کدامشان دوربین نداشتم، یا اگر داشتند دوربین‌هایشان از دوربین من بهتر نبود. آن‌ها با تلفن همراه عکاسی می‌کردند و اتفاقاً کارشان موفق هم بودند. آشنایی با گروه عکاسان گلشهر تصورات باطل من که فکر می‌کردم ابزار کار مهم‌تر از همه چیز است، دگرگون کرد. حالا می‌دانم که محتوا، تکنیک و نوع دیدن سوژه هستند که عکس خوب را می‌سازند نه ابزار. گروه عکاسان گلشهر یکی از گروه‌های جوان و پویای شهرمان است که در چند سال اخیر توانسته است بازار عکاسی موبایلی و عکاسی خیابانی را رونق تازه‌ای ببخشد. حالا دیگر من همان دوربین دسته دوم را هم ندارم، عطایش را به لقایش بخشیدم و همه عکس‌هایی که می‌گیرم موبایلی هستند. زمستان ۲۰۱۷ به عنوان اولین شرکت‌کننده مهاجر به نمایندگی از گروه عکاسان گلشهر در کنفرانس هنر و مهاجرت از طرف انستیتو گوته به برلین (آلمان) دعوت شدم. قرار بود درباره عکاسی و مهاجرت برایشان سخنرانی کنم، آن‌هم به زبان انگلیسی! عکس‌ها به صورت اسلاید عبور می‌کردند و من توضیحاتی می‌دادم، وقتی سخنرانی تمام شد و من گفتم تمام این عکس‌ها با تلفن همراه ثبت شده است، باورش‌شان نشد. عکاسی با گوشی همراه فضای صمیمی‌تری در برابر عکاسی با دوربین دارد، حس سوژه‌ها واقعی‌تر هستند و لنز دوربین گوشی می‌تواند در نزدیک‌ترین فاصله با سوژه قرار بگیرد، آن‌هم به شکلی نامحسوس. تا همین چند سال قبل خیلی‌ها تصورشان از گلشهر به عنوان محله حاشیه شهر مشهد، تصویری سیاه بود و فکر می‌کردند اگر به گلشهر بیایند، ممکن است اتفاق ناگواری برایشان بیفتد، اما تلاش تک تک اعضای گروه عکاسان گلشهر امروز تصویر سفید و جذابی از گلشهر ارائه کرده است و بسیاری از اهالی شهر مشهد با نام گلشهر و قابلی و کباب و شیریخ آشنا شده‌اند و هر از گاهی به گلشهر سر می‌زنند. این شاید بزرگ‌ترین خدمتی باشد که عکاسی خیابانی به گلشهر کرده است.

لب دریا یونان جان داد.

سال ۹۰ بود که عکاسی خبری را در دانشکده خبر می‌خواندم، بیشتر واحدهای عملی به دوربین نیاز داشت و من دوربین نداشتم و از دوربین دوستانم برای تکمیل پروژه‌ها استفاده می‌کردم. داشتن دوربین برای من لازم بود، اما واقعا در آن سال‌ها هزینه‌ای برای خرید دوربین نداشتم. بعدتر یک دوربین دسته دوم مدل پایین خریدم و جدی‌تر عکاسی کردم، اما همیشه دوست داشتم با یک دوربین حرفه‌ای مدل بالا عکس بگیرم و تصور می‌کردم اگر یک دوربین خیلی گران قیمت داشته باشم، حتما عکس‌های بهتری می‌توانم بگیرم. وقتی با آن دوربین مدل پایین در جمع عکاسان خبری شهرمان قرار می‌گرفتم که همه‌شان دوربین‌های خیلی خوبی داشتند، احساس خوبی نداشتم و همیشه دغدغه داشتن یک دوربین خوب همراهم بود. بگذریم! چندین سال گذشت تا اینکه من با کسانی آشنا شدم که همگی عکاس بودند اما هیچ کدامشان دوربین نداشتم، یا اگر داشتند دوربین‌هایشان از دوربین من بهتر نبود. آن‌ها با تلفن همراه عکاسی می‌کردند و اتفاقاً کارشان موفق هم بودند. آشنایی با گروه عکاسان گلشهر تصورات باطل من که فکر می‌کردم ابزار کار مهم‌تر از همه چیز است، دگرگون کرد. حالا می‌دانم که محتوا، تکنیک و نوع دیدن سوژه هستند که عکس خوب را می‌سازند نه ابزار. گروه عکاسان گلشهر یکی از گروه‌های جوان و پویای شهرمان است که در چند سال اخیر توانسته است بازار عکاسی موبایلی و عکاسی خیابانی را رونق تازه‌ای ببخشد. حالا دیگر من همان دوربین دسته دوم را هم ندارم، عطایش را به لقایش بخشیدم و همه عکس‌هایی که می‌گیرم موبایلی هستند. زمستان ۲۰۱۷ به عنوان اولین شرکت‌کننده مهاجر به نمایندگی از گروه عکاسان گلشهر در کنفرانس هنر و مهاجرت از طرف انستیتو گوته به برلین (آلمان) دعوت شدم. قرار بود درباره عکاسی و مهاجرت برایشان سخنرانی کنم، آن‌هم به زبان انگلیسی! عکس‌ها به صورت اسلاید عبور می‌کردند و من توضیحاتی می‌دادم، وقتی سخنرانی تمام شد و من گفتم تمام این عکس‌ها با تلفن همراه ثبت شده است، باورش‌شان نشد. عکاسی با گوشی همراه فضای صمیمی‌تری در برابر عکاسی با دوربین دارد، حس سوژه‌ها واقعی‌تر هستند و لنز دوربین گوشی می‌تواند در نزدیک‌ترین فاصله با سوژه قرار بگیرد، آن‌هم به شکلی نامحسوس. تا همین چند سال قبل خیلی‌ها تصورشان از گلشهر به عنوان محله حاشیه شهر مشهد، تصویری سیاه بود و فکر می‌کردند اگر به گلشهر بیایند، ممکن است اتفاق ناگواری برایشان بیفتد، اما تلاش تک تک اعضای گروه عکاسان گلشهر امروز تصویر سفید و جذابی از گلشهر ارائه کرده است و بسیاری از اهالی شهر مشهد با نام گلشهر و قابلی و کباب و شیریخ آشنا شده‌اند و هر از گاهی به گلشهر سر می‌زنند. این شاید بزرگ‌ترین خدمتی باشد که عکاسی خیابانی به گلشهر کرده است.

لب دریا یونان جان داد.

سال ۹۰ بود که عکاسی خبری را در دانشکده خبر می‌خواندم، بیشتر واحدهای عملی به دوربین نیاز داشت و من دوربین نداشتم و از دوربین دوستانم برای تکمیل پروژه‌ها استفاده می‌کردم. داشتن دوربین برای من لازم بود، اما واقعا در آن سال‌ها هزینه‌ای برای خرید دوربین نداشتم. بعدتر یک دوربین دسته دوم مدل پایین خریدم و جدی‌تر عکاسی کردم، اما همیشه دوست داشتم با یک دوربین حرفه‌ای مدل بالا عکس بگیرم و تصور می‌کردم اگر یک دوربین خیلی گران قیمت داشته باشم، حتما عکس‌های بهتری می‌توانم بگیرم. وقتی با آن دوربین مدل پایین در جمع عکاسان خبری شهرمان قرار می‌گرفتم که همه‌شان دوربین‌های خیلی خوبی داشتند، احساس خوبی نداشتم و همیشه دغدغه داشتن یک دوربین خوب همراهم بود. بگذریم! چندین سال گذشت تا اینکه من با کسانی آشنا شدم که همگی عکاس بودند اما هیچ کدامشان دوربین نداشتم، یا اگر داشتند دوربین‌هایشان از دوربین من بهتر نبود. آن‌ها با تلفن همراه عکاسی می‌کردند و اتفاقاً کارشان موفق هم بودند. آشنایی با گروه عکاسان گلشهر تصورات باطل من که فکر می‌کردم ابزار کار مهم‌تر از همه چیز است، دگرگون کرد. حالا می‌دانم که محتوا، تکنیک و نوع دیدن سوژه هستند که عکس خوب را می‌سازند نه ابزار. گروه عکاسان گلشهر یکی از گروه‌های جوان و پویای شهرمان است که در چند سال اخیر توانسته است بازار عکاسی موبایلی و عکاسی خیابانی را رونق تازه‌ای ببخشد. حالا دیگر من همان دوربین دسته دوم را هم ندارم، عطایش را به لقایش بخشیدم و همه عکس‌هایی که می‌گیرم موبایلی هستند. زمستان ۲۰۱۷ به عنوان اولین شرکت‌کننده مهاجر به نمایندگی از گروه عکاسان گلشهر در کنفرانس هنر و مهاجرت از طرف انستیتو گوته به برلین (آلمان) دعوت شدم. قرار بود درباره عکاسی و مهاجرت برایشان سخنرانی کنم، آن‌هم به زبان انگلیسی! عکس‌ها به صورت اسلاید عبور می‌کردند و من توضیحاتی می‌دادم، وقتی سخنرانی تمام شد و من گفتم تمام این عکس‌ها با تلفن همراه ثبت شده است، باورش‌شان نشد. عکاسی با گوشی همراه فضای صمیمی‌تری در برابر عکاسی با دوربین دارد، حس سوژه‌ها واقعی‌تر هستند و لنز دوربین گوشی می‌تواند در نزدیک‌ترین فاصله با سوژه قرار بگیرد، آن‌هم به شکلی نامحسوس. تا همین چند سال قبل خیلی‌ها تصورشان از گلشهر به عنوان محله حاشیه شهر مشهد، تصویری سیاه بود و فکر می‌کردند اگر به گلشهر بیایند، ممکن است اتفاق ناگواری برایشان بیفتد، اما تلاش تک تک اعضای گروه عکاسان گلشهر امروز تصویر سفید و جذابی از گلشهر ارائه کرده است و بسیاری از اهالی شهر مشهد با نام گلشهر و قابلی و کباب و شیریخ آشنا شده‌اند و هر از گاهی به گلشهر سر می‌زنند. این شاید بزرگ‌ترین خدمتی باشد که عکاسی خیابانی به گلشهر کرده است.

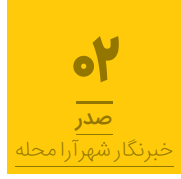
لب دریا یونان جان داد.

سال ۹۰ بود که عکاسی خبری را در دانشکده خبر می‌خواندم، بیشتر واحدهای عملی به دوربین نیاز داشت و من دوربین نداشتم و از دوربین دوستانم برای تکمیل پروژه‌ها استفاده می‌کردم. داشتن دوربین برای من لازم بود، اما واقعا در آن سال‌ها هزینه‌ای برای خرید دوربین نداشتم. بعدتر یک دوربین دسته دوم مدل پایین خریدم و جدی‌تر عکاسی کردم، اما همیشه دوست داشتم با یک دوربین حرفه‌ای مدل بالا عکس بگیرم و تصور می‌کردم اگر یک دوربین خیلی گران قیمت داشته باشم، حتما عکس‌های بهتری می‌توانم بگیرم. وقتی با آن دوربین مدل پایین در جمع عکاسان خبری شهرمان قرار می‌گرفتم که همه‌شان دوربین‌های خیلی خوبی داشتند، احساس خوبی نداشتم و همیشه دغدغه داشتن یک دوربین خوب همراهم بود. بگذریم! چندین سال گذشت تا اینکه من با کسانی آشنا شدم که همگی عکاس بودند اما هیچ کدامشان دوربین نداشتم، یا اگر داشتند دوربین‌هایشان از دوربین من بهتر نبود. آن‌ها با تلفن همراه عکاسی می‌کردند و اتفاقاً کارشان موفق هم بودند. آشنایی با گروه عکاسان گلشهر تصورات باطل من که فکر می‌کردم ابزار کار مهم‌تر از همه چیز است، دگرگون کرد. حالا می‌دانم که محتوا، تکنیک و نوع دیدن سوژه هستند که عکس خوب را می‌سازند نه ابزار. گروه عکاسان گلشهر یکی از گروه‌های جوان و پویای شهرمان است که در چند سال اخیر توانسته است بازار عکاسی موبایلی و عکاسی خیابانی را رونق تازه‌ای ببخشد. حالا دیگر من همان دوربین دسته دوم را هم ندارم، عطایش را به لقایش بخشیدم و همه عکس‌هایی که می‌گیرم موبایلی هستند. زمستان ۲۰۱۷ به عنوان اولین شرکت‌کننده مهاجر به نمایندگی از گروه عکاسان گلشهر در کنفرانس هنر و مهاجرت از طرف انستیتو گوته به برلین (آلمان) دعوت شدم. قرار بود درباره عکاسی و مهاجرت برایشان سخنرانی کنم، آن‌هم به زبان انگلیسی! عکس‌ها به صورت اسلاید عبور می‌کردند و من توضیحاتی می‌دادم، وقتی سخنرانی تمام شد و من گفتم تمام این عکس‌ها با تلفن همراه ثبت شده است، باورش‌شان نشد. عکاسی با گوشی همراه فضای صمیمی‌تری در برابر عکاسی با دوربین دارد، حس سوژه‌ها واقعی‌تر هستند و لنز دوربین گوشی می‌تواند در نزدیک‌ترین فاصله با سوژه قرار بگیرد، آن‌هم به شکلی نامحسوس. تا همین چند سال قبل خیلی‌ها تصورشان از گلشهر به عنوان محله حاشیه شهر مشهد، تصویری سیاه بود و فکر می‌کردند اگر به گلشهر بیایند، ممکن است اتفاق ناگواری برایشان بیفتد، اما تلاش تک تک اعضای گروه عکاسان گلشهر امروز تصویر سفید و جذابی از گلشهر ارائه کرده است و بسیاری از اهالی شهر مشهد با نام گلشهر و قابلی و کباب و شیریخ آشنا شده‌اند و هر از گاهی به گلشهر سر می‌زنند. این شاید بزرگ‌ترین خدمتی باشد که عکاسی خیابانی به گلشهر کرده است.

لب دریا یونان جان داد.

گزارشی از برگزاری جشن‌های فصل همدلی در پارک وحدت

شب‌هایی شاد در کنار مردم

سازمان اجتماعی و فرهنگی شهرداری مشهد در دهه ولایت و به مناسبت ۲۹ عید بزرگ مسلمانان

و شیعیان، جشن‌های فصل همدلی را در بوستان‌های شهر مشهد و با همکاری فرهنگ‌سراها برگزار می‌کند. این جشن‌ها از بیست و دوم تا بیست و نهم مرداد ماه به مدت ۸ شب با حضور خانواده‌ها، هنرمندان، مسئولان و مدیران شهری در مناطق سیزده‌گانه مشهد ادامه دارد. سلسله جشن‌های فصل همدلی در منطقه ۵ نیز در پارک بزرگ وحدت برگزار می‌شود. این جشن با همکاری اداره اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۵ و فرهنگ‌سرای امر به معروف، امت و علوم و نجوم در این منطقه برگزار می‌شود.

شب‌های خنک تابستان در پارک وحدت میزبان جمعیت زیادی از زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی است. برپایی جشن فصل همدلی در ایام مبارک عید قربان تا عید غدیر باعث شده است، خانواده‌ها در کنار یکدیگر حال و هوای بهتری را تجربه کنند. حضور پیر و جوان و مرد و زن در کنار

یکدیگر و صدای خنده و بازی کودکان به همراه پدر و مادر بخش جلدانشدنی این جشن‌هاست. شور و نشاط اجتماعی و فضای صمیمی و دوستانه باعث شده تا هر شب به جمعیت حاضر در این جشن‌ها اضافه شود. از ورودی اصلی پارک که وارد می‌شویم تقریباً جای سوزن انداختن نیست. غرفه‌های زیادی برای مخاطبان با سلیقه‌های مختلف در نظر گرفته شده است. مجری توانمند برنامه در بین حضاران حرکت و مدت کوتاهی با آن‌ها صحبت می‌کند و احساس آن‌ها را برای حضور در این برنامه جویا می‌شود. مخاطبان از برگزاری این جشن‌ها خوش‌حال و راضی هستند و از شهرداری به دلیل برگزاری این جشن‌ها تشکر می‌کنند. هنوز یک ساعتی تا شروع رسمی برنامه باقی مانده و کودکان همراه با خانواده‌ها سخت مشغول بازی و همفکری در غرفه‌ها هستند.

کم‌کم نوبت به برنامه جشن می‌رسد و مجری از زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی دعوت می‌کند تا برای دیدن جشن به محل موردنظر که از قبل آماده شده است، بیایند. بیش از ۵۰۰ صندلی در برابر سین برنامه چیده شده است. تقریباً هیچ صندلی خالی نیست. البته بسیاری

از خانواده‌ها و زائران روی زیراندازهای خود نشسته همراه با نوشیدن چای گرم و شام در حال دیدن برنامه هستند. جشن با تلاوت آیات قرآن کریم، سرود جمهوری اسلامی ایران و سلام خاصه حضرت رضا(ع) آغاز می‌شود. بعد از آن نوبت به اجرای هنرمندان نام‌آشنای صدا و سیما و خراسان رضوی می‌رسد. حضاران نیز با صدای دلنشین آن‌ها همراهی می‌کنند و لحظه‌ای دست از تشویق و همراهی با آنان بر نمی‌دارند و صدای دست و سوت‌شان فضای پارک را پر کرده است.

اجرای برنامه‌های طنز و استندآپ کمدی بخش دیگری از برنامه‌های این شب‌ها در جشن فصل همدلی است که با استقبال زیاد حضاران روبه‌رو است. مسابقات مختلف از جمله دعوت پدران به همراه دختران یا مادران به همراه پسرانشان از بخش‌های هیجان‌انگیز این برنامه است. بیشتر کودکان دوست دارند در این مسابقات شرکت کنند و از والدین خود می‌خواهند که آن‌ها را همراهی کنند. سؤالات مطرح شده در این مسابقات مربوط به فرهنگ شهروندی و فرهنگ ترافیک است. خواندن اشعار در وصف خصائل و جوانمردی مولای علی (ع) به وسیله گروه سرود از

غرفه‌های متنوع در حاشیه جشن فصل همدلی ایستگاه‌های پریه‌ها

شد خانواده‌ها زمان بیشتری را با شادی و نشاط در کنار یکدیگر تجربه کنند. غرفه‌ها شامل بخش سلامت و مشاوره پزشکی، توزیع رایگان سیم کارت ایرانسل، جزءخوانی قرآن کریم. خطاطی بخش‌هایی از خطبه‌های غدیر، معرفی کتاب و صنایع دستی بانوان است. ایستگاه‌های ویژه کودکان نیز شامل چهره‌نگاری کودک، پانتومیم، بولینگ، آپاش، اسفنج آبی، فوتبال دستی، منج، لگو، ایستگاه نقاشی و رصد ستارگان است.

جشن فصل همدلی سلسله جشن‌های عید قربان تا غدیر در پارک وحدت منطقه ۵ برگزار شد. این جشن با استقبال زیاد شهروندان و زائران حرم مطهر رضوی روبه‌رو شد. افزون بر برنامه جشن، وجود غرفه‌های مختلف با موضوع‌های متنوع در فضای پارک وحدت در این شب‌ها باعث

به قلم دوربین داود بهگام

هم افزون بر اصلاح هندسی و بازپیرایی فضای سبز آیلند میانی این بولوار برای کاشت گونه‌های مختلف گیاهی درست اقدام است و در تلاش هستیم تا به زودی این پروژه را در اختیار زائران و مجاوران قرار دهیم. پروژه اسماعیل پور نیز با ۲ هزار و ۶۰۰ مترمربع و با اعتبار ۳۰۰ میلیون تومان واقع در اسماعیل پور ۲۰ تا پایان سال به بهره‌برداری می‌رسد.

شهردار منطقه از بهره‌برداری ۳ پروژه فضای سبز تا پایان امسال خبر داد و گفت: بوستان گل‌آرا واقع در خیابان شهیدآوینی با امکاناتی از جمله مسیر پیاده‌روی، فضای بازی کودکان، آب‌ما با بیش از ۸۰ درصد پیشرفت فیزیکی در این نقطه از منطقه در حال اجراست. پروژه بهسازی بولوار وحدت و بازپیرایی فضای سبز آیلند میانی این بولوار

شهردار منطقه به مناسبت روز خبرنگار از تحریریه روزنامه شهروآرا بازدید کرد

شهروآرا برند کلان‌شهر مشهد است

که شهرداری در حال انجام وظایف تعریف شده خود است. از طریق همین ضمیمه می‌توان ارتباط مؤثری بین شهروندان و مدیران شهری منطقه برقرار کرد. در همین باره توصیه‌های زیادی به همه همکارانم در منطقه برای همکاری مؤثرتر با خبرنگاران داشتم.

کاظم یزدان مهر، معاون فنی و اجرایی شهرداری منطقه نیز ضمن تبریک روز خبرنگار در این جلسه گفت: می‌توان با پرداختن به جنبه اجتماعی مسائل عمرانی در منطقه شهروندان را به فعالیت‌های در حال انجام شهرداری آگاه کرد. انعکاس خیرها باعث دادن روحیه امید به شهروندان منطقه است. همچنین می‌توان با انعکاس درخواست‌های مردمی و اولویت‌هایی که آن‌ها برای محلات خود در نظر دارند به مدیران شهری برای برنامه‌ریزی و تخصیص بودجه در منطقه کمک کرد.

محمدجواد دهقانی، مدیر شهروآرامحله نیز ضمن تشکر از تشکیل این جلسه گفت: یکی از وظایف شهروآرامحله تزریق روحیه امید به شهروندان و کمک به شهرداری مناطق است. می‌توان با همکاری و تعامل بیشتر اخبار را به صورت مؤثر و شفاف پوشش داد.

درد پرداخته و هدف آن گره‌گشایی و حل مشکل در محدوده موردنظر است. این ضمیمه به همه ابعاد مختلف اجتماعی، فرهنگی و زیرساختی توجه دارد. حسین عبدا...زاده با اشاره به بازخوردهای ضمیمه شهروآرامحله بیان کرد: با ایجاد خلاقیت و تمرکز و انتخاب مسیر درست همراه با اصلاحات می‌توان بازدید خبرها از منطقه را دو چندان کرد. می‌توانید با برند کردن شهروآرامحله منطقه ۵، الگویی باشید برای دیگر همکاران در این حوزه.

عبدا...زاده در ادامه توضیح داد: پروژه‌های زیادی در منطقه انجام شده و می‌شود که ممکن است مثل دیگر پروژه‌های عمرانی، نمای بیرونی نداشته باشد. از جمله این پروژه‌ها می‌توان به جمع‌آوری آب‌های سطحی در منطقه اشاره کرد. نزدیک به ۵ میلیارد برای جمع‌آوری و احداث کانال و جدول برای این پروژه در نظر گرفته شده است. ابعاد اجتماعی و فرهنگی این کار زیربنایی حائز اهمیت است اما خروجی خوبی ندارد. می‌توان از طریق همین ضمیمه به ابعاد اجتماعی و فرهنگی آن پرداخت و شهروندان را در جریان این فعالیت‌ها قرار داد تا متوجه نشاط سازمان در منطقه شوند و بدانند

دیدار از خبرنگاران تنها به روز هفدهم مرداد خلاصه نمی‌شود. دیدار و تقدیر از خبرنگاران به وسیله شهردار منطقه ۵ در ۲ بخش انجام شد.

در بخش اول این دیدار شهردار منطقه ۵ و جمعی از مدیران شهرداری منطقه با حضور در ساختمان روزنامه شهروآرا، روز خبرنگار را به اصحاب رسانه تبریک گفتند. در بخش دوم نیز ضمن جلسه‌ای از فعالیت همکاران دفتر شهروآرا محله منطقه ۵ تقدیر شد. هفته گذشته شهردار منطقه ضمن بازدید از تحریریه روزنامه شهروآرا با بخش‌های مختلف آن آشنا شد و با دبیران هر صفحه، ضمائم و فضای مجازی گفت‌وگو کردند. حسین عبدا...زاده با حضور در اتاق جلسات در گفت‌وگو با مدیر روابط عمومی، سرپرست معاونت اجرایی و سردبیر شهروآرا محلات گفت: شهرداری مشهد یک ابرسازمان در کلان‌شهرهاست و برندهای زیادی را با این سازمان ایجاد کرده است و شهروندان آن‌ها را می‌شناسند. یکی از این برندها شهروآراست که توانسته در این سال‌ها با اطلاع‌رسانی ارتباط مؤثری بین شهروندان و مدیران شهری برقرار کند.

در بخش دوم نیز که در ساختمان منطقه ۵ شهرداری و در دفتر مدیر منطقه انجام شد از کارکنان شاغل در دفتر شهروآرا منطقه ۵ تقدیر و تشکر شد. در این نشست صمیمی و دوستانه شهردار منطقه ضمن تبریک و آرزوی موفقیت برای همه خبرنگاران، به ارائه نظرات خود درباره شهروآرا محله منطقه ۵ پرداخت و گفت: یکی از نقاط قوت روزنامه شهروآرا، نشر ضمیمه شهروآرا محله برای تمام مناطق است. این ضمیمه به موضوع‌ها و مسائل مختلف که در نواحی و محلات مناطق وجود

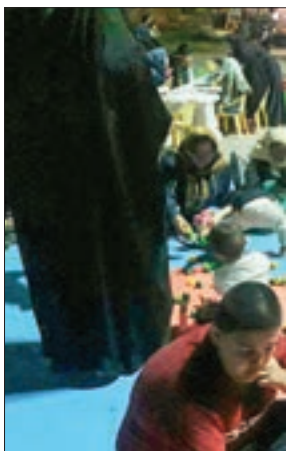

بخش‌های پرتعداد این جشن است. پایان برنامه اهدای جوایز به قید قرعه به کودکان و نوجوانانی بود که در غرفه‌ها شرکت کرده بودند و حالا منتظر شنیدن اسمی‌شان بودند.

رئیس اداره اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۵ در حاشیه این جشن گفت: افزون بر برگزاری جشن فصل همدلی که از طرف سازمان اجتماعی و فرهنگی شهرداری برای مناطق مختلف شهر مشهد در نظر گرفته شده است، تشکیل‌های محلات مختلف منطقه در منطقه ۵ نیز با هدف مشارکت اجتماعی و تسهیلگری بیشتر شهروندان در برپایی این جشن‌ها با همکاری اداره اجتماعی و فرهنگی منطقه بخشی از برنامه این اعیاد را با همکاری تشکیل‌ها در محلات منطقه برگزار می‌کنند.

محمد سلطانی ضمن اشاره به اهداف برگزاری جشن‌های فصل همدلی بیان کرد: برگزاری چنین جشن‌هایی با هدف ایجاد فضای شادی و نشاط برای خانواده‌هاست. نیاز است اعضای خانواده در این ایام مبارک ساعت‌هایی را به دور از مشغله‌های روزمره زندگی و فضای مجازی دور یکدیگر جمع شوند و لحظات شادی را سپری کنند.

سلطانی به برپایی بیش از ۲۰ غرفه بازی و آموزشی اشاره کرد و افزود: در برپایی این غرفه‌ها تنوع موضوع رعایت شده است تا تمام اعضای خانواده بتوانند از این فضاها استفاده و اوقات خوشی را کنار یکدیگر تجربه کنند.

گپ و گفتی با ۲ عکاس جوان گلشهری به مناسبت روز جهانی عکاسی

از لنز دوربین انسانیت را ببین

گل دفتر

۵۶

سید محمد عطائی

شماره این هفته ما با روز جهانی عکاسی مصادف است. البته روز جهانی که خیلی تق و لق است و هنوز خیلی کشورها درست و حسابی آن را به حساب نمی‌آورند، ولی خب برای ما شهرآرامحله‌ای‌های منطقه ۵

و گفت با ۲ عکاس جوان و خوش ذوق و هنرمند گلشهری است که جزو هنرمندان سرآمد منطقه هستند. ۲ عکاس با استعداد که جامعه مهاجر و جزئیات زندگی پناهندگان و مهاجران را هدف لنزهای خود قرار داده‌اند و با ظرافتی خاص آن‌ها را به ثبت می‌رسانند. در ادامه بخشی از گفت‌وگوی مفصل ما را می‌خوانید.

حساب فرق می‌کند. ما در این منطقه مدت‌هاست که چشم می‌کشیم تا به بهانه‌های سراغ جوانان و نوجوانان فعال و خوش ذوق عکاس منطقه برویم. درست است که اینجا جزو مناطق پیرامونی است ولی به لطف رسانه‌های اجتماعی حداقل در تعدادی از فن و هنرها مانند عکاسی از مناطق برخوردار شهرمان محسوب می‌شود. گزارش امروز ما گپ

تغییر نگاه دیکته شده درباره مهاجران

قرار ما در کافی شاپی در خیابان گلبو است. قسمت اول مصاحبه را چند روز پیش انجام داده‌ام ولی تا عصر جمعه نتوانستم با آقای ناظری قرارداری هماهنگ کنم. به ناچار در این ساعت نامناسب وقتش را گرفتم. محمدرضا ناظری متولد ۱۳۶۲/۷/۱ است. درباره تاریخ تولد خاص توضیح می‌دهد که آنچنان مبنای درستی ندارد و بیشتر به سلیقه فردی که کارت اقامت مهاجران را صادر می‌کرده، بستگی داشته است ولی می‌پذیرد که دهه شصتی است و این نقطه مشترک شروع گفت‌وگویمان است. بعد از این جملات محمدرضا از دوگانگی هویتی خود می‌گوید و از به رسمیت شناخته نشدن در این ۳۶ سال زندگی اش. محمدرضا می‌گوید: «شخصیت من مقداری گوشه‌گیر است و همین مسئله باعث دلخوری بعضی از دوستان هم می‌شود ولی با همه این گوشه‌گیری گزارش‌های شهرآرامحله و برنامه‌های ملت عشق را که مربوط به حوزه مهاجران است با جدیت دنبال می‌کنم. حقیقت این است که ما جامعه مهاجر پس از سال‌های سال کمی مورد توجه قرار گرفتیم و نگاه از پیش تعیین شده «مهاجر یعنی کارگر» یا «مهاجر یعنی عقب مانده» در حال تغییر است. این هم شاید به سبب نگاه مشترک شما فعالان رسانه و هم نسلی‌های ماست.»

یک نگاه و صد دل عاشقی طراحی

محمدرضا در اصل ساکن مهمانشهر تربت‌جام است. البته خودشان به مهمانشهر می‌گویند «اردوگاه». از قرار معلوم سال‌ها قبل قصد بازگشت به افغانستان را داشتند که موفق نمی‌شوند و آن‌ها را در مهمانشهر سکنی می‌دهند. محمدرضا دل پری از بلا تکلیفی مهاجران دارد و دامنه‌دار شدن این بحران هویت را در سه نسل و نیز در فرزندان خودش خطرناک می‌داند. از طرفی شهرآرامحله منطقه ۵ و برنامه ملت عشق را ۲ بجزیره برای دیدن واقعیت جامعه مهاجر و فرصتی برای گفتمان حقیقی می‌داند. او در همان مهمانشهر تحصیلات خودش را به عنوان یکی از شاگردان ممتاز دوره‌های تحصیلی دنبال می‌کند. می‌گوید: «سال ۸۱ بود که به تربت‌جام رفته بودم در آنجا فروشنده‌ای بود به اسم «هنرکده سرو». هنرکده سرو جایی بود که در آن قلم و مداد، کاغذ و ادوات طراحی و نقاشی می‌فروختند. من به آنجا رفتم تا کارنامه‌ام را پرینت بگیرم متصدی آنجا در حال طراحی تابلو بود با دیدن آن منظره و طراحی آن شخص یک دل نه صد دل عاشق طراحی شدم.»

عکاسی و سنگ کاری

محمدرضا ادامه داد: «شيفته طراحی بودم و بسته و گریخته به آن می‌پرداختم تا دوره پایان تحصیلات یعنی سال ۸۲ که مصادف شد با حمله آمریکا به افغانستان. در دوره پیش‌دانشگاهی ناگهان بخشنامه‌ای آمد و در آن خبر رسید که در کنکور پیش‌رو پذیرشی برای جوانان مهاجر نخواهند داشت. این شد که در ماه‌های پایانی دوره پیش‌دانشگاهی من به همراه تعدادی دیگر از بچه‌های مهاجر مهمانشهر مدرسه را رها کردیم. آن اتفاق شکست بزرگی بود و بسیاری از انگیزه بچه‌ها را برای ادامه تحصیل از بین برد. دیگر

مدرسه نرفتم و همراه با کار ساختمانی طراحی و نقاشی را هم دنبال می‌کردم. سنگ کار ساختمان هستم و در کار خودم بسیار خویم.» این را می‌گوید و می‌خندد. محمدرضا می‌گوید: «اکنون بعضی از دوستان عکاس ایرانی که اطلاع ندارند وقتی متوجه می‌شوند که سنگ‌کاری می‌کنم خیلی تعجب می‌کنند و من به آن‌ها می‌گویم که کار ساختمانی برای بچه‌های مهاجر چه هنرمند و چه غیرهنرمند کاملاً طبیعی است.»

از جهاد دانشگاهی تا فرهنگ‌سرای مهمانشهر

محمدرضا درس را رها کرد ولی فراگیری آموزش را رها نمی‌کند. می‌گوید: «به جهاد دانشگاهی آمدم و پیش استاد علی معموری، آموزش طراحی دیدم. خیلی به ایشان مدیونم. بعد از آن از آقای ساداتی پور آموزش گرفتم. در مجموع ۶ ترم در آنجا تحصیل کردم و به مهمانشهر برگشتم. در آنجا فرهنگ‌سرای دایر کردم که پایه اصلی فرهنگ‌سرا کلاس‌های طراحی من بود.» این را می‌گوید و اسامی چند تن از شاگردان بنامش را ذکر می‌کند. پس از مدتی کارکردن در آن فضا، فشارها را تاب نمی‌آورد و به مشهد می‌آید. درباره این فرهنگ‌سرا با حسرت صحبت می‌کند و می‌گوید: «من آنجا رایگان کار می‌کردم و مثلاً ترمی ۵ هزار تومان از هنرآموزان دریافت می‌کردم که پول کاغذ کاهی و مداد B6 خودشان هم نمی‌شد ولی دوره خوب و طلایی بود و باعث افزایش امید در بین جوانان و نوجوانان مهاجر شده بود. به هر صورت شرایط طوری پیش رفت که ادامه همکاری میسر نبود.»

از مهمانشهر تا گروه عکاسان گلشهر

محمدرضا سال ۸۸ با یکی از هنرآموزان طراحی اش ازدواج می‌کند و زندگی عاشقانه‌اش را می‌سازد. شروع عکاسی هم به همان فرهنگ‌سرا برمی‌گردد، از قرار معلوم خانمی از مدیران فروش شرکت نیکون چند دوربین کوچک به ساکنان مهمانشهر امانت می‌دهند تا دنیای اطرافشان را ثبت کنند. دوربین‌ها جمع‌آوری می‌شود ولی یک دوربین دست محمدرضا می‌ماند. می‌گوید: «وقتی به مشهد آمدم با دوستان عکاس مشهدی آشنا شدم و خدمت رضا شاه بیدک رسیدم. آقای شاه بیدک بنیانگذار اوریدی گلشهر و از عکاسان خوب مهاجر است که حق بزرگی به گردن همه ما دارد. آن موقع هنوز اوریدی شکل نگرفته بود و تحت پروژه‌ای با عنوان ۱۲ ساعت فعالیت می‌کرد. بعد از آن پروژه صحبت تشکیل گروه عکاسان و اوریدی گلشهر پیش آمد و من افتخار دارم که جزو مؤسسان آن هستم.»

۸۰ هزار فالور صفحه اینستاگرام

محمدرضا درباره فعالیت گروه عکاسان گلشهر می‌گوید: «ما در اوریدی قصد داشتیم عکاسی خیابانی کنیم و لازمه آن جلب توجه نکردن بود. برای همین به سمت عکاسی با تلفن همراه حرکت کردیم. در ابتدا شبکه‌های اجتماعی به این گستردگی نبود و گروه را در واتس‌آپ شکل دادیم و صفحه گروه هم در اینستاگرام ایجاد شد. این صحبت‌ها مربوط به سال ۹۳ است. روند بازدیدها و فالو کردن‌ها به آهستگی پیش می‌رفت تا صفحه اصلی اینستاگرام صفحه

اوریدی گلشهر را فالو کرد و به ناگهان تعداد فالوورها از مرز ۸۰ هزار هم گذر کرد. در آن زمان ما هنوز زیر نظر اوریدی پروجکت نبودیم. بعد از آن دوران دوباره مدتی گوشه‌گیر شدم و همکاری مشترکی با بچه‌ها نداشتم.»

از عکاسی تجربی تا تدریس آن

محمدرضا عکاسی را به صورت تجربی و بدون آموزش آکادمیک فرا گرفته است. می‌گوید: «درست است که آموزش رسمی عکاسی ندیدم ولی اعتقاد دارم هنرهای تجسمی پایه و اساس مشترکی دارد و آموزش‌های طراحی در عکاسی کمک شایانی به من کرده است. اولین نشست آموزشی اوریدی به وسیله خود من برگزار شد. آن هم درباره آموزش ترکیب‌بندی در عکس بود. بعد از این دوره چندین جشنواره شرکت کردم و در آن‌ها مقام‌هایی به دست آوردم. افزون بر آن افتخار داوری در چند جشنواره نیز نصیب شده است.»

تیغ دولبه عکاسی آماتور

از محمدرضا می‌پرسم اینکه اکنون عده‌ای به علت استطاعت مالی دوربین‌هایی بسیار با کیفیت تهیه می‌کنند و عنوان عکاس را یدک می‌کشند یا حتی وجود گوشی‌های هوشمند با قابلیت مناسب عکاسی دارند، باعث شده است تا عکاسی فراگیر شود. این خوب است یا بد؟ می‌گوید: «بد نیست که عکاسی فراگیر شود، شاید در گذشته عکاسی متعلق به کسانی بود که توانایی خرید دوربین حرفه‌ای را دارند ولی عکاسی با دوربین هم حرفه‌ای و هم مقرون به صرفه و در دسترس است اما این فراگیری عکاسی تیغ برنده دو لبه است. لبه دیگر ماجرا دم دستی شدن هنر عکاسی است. اگر همه این مباحث را از دور نظاره کنیم فایده فراگیر شدن عکاسی بیشتر از ضررش است.»

بمباران تبلیغات گرافیکی روی سر کودکان

محمدرضا درباره تفاوت نسلی ما با دهه ۸۰ و ۹۰ صحبت می‌کند. می‌گوید: «فرزند نه‌ساله من از ابتدا چشمش به پوست‌های طراحی‌شده کاملاً حرفه‌ای فیلم‌ها و بازی‌های ویدیویی است. به سبب وجود تلویزیون، تبلت‌ها و تلفن‌های همراه، قاب‌تصویر را کاملاً آموخته است و خلاف زاویه دید ما کارسختی پیش‌رو ندارد و می‌تواند همه چیز را در همان قاب تجسم کند. کار هنرمند ۲ بخش دارد، رؤیت‌وارانه، بچه‌های این نسل با بمباران تبلیغات گرافیکی رو به‌رو هستند. سلیقه بصری آن‌ها به سرعت شکل می‌گیرد و این طبیعی است.»

ردیف پیرمردها با شیب ملایم

از محمدرضا درباره یکی از عکس‌های معروفش که در مسابقات عکاسی حائز رتبه شده است، می‌پرسم. عکسی در خیابان سخاوت گلشهر. می‌گوید: «آن عکس یکی از همین عکس‌های اوریدی گلشهر بود. قاب تصویر دیوار سرمایه‌ی ساده‌ای بود که ردیفی از پیرمردها با شیب خاص در آن روی صندلی‌های کوچکی نشسته بودند یا در حال نشستن بودند.» درباره دیگر عکس‌هایش هم گپ می‌زنیم و از مصاحبت او بسیار لذت می‌برم.

اسنپ‌شات می‌زدم ولی حرفه‌ای شدم

چند روز قبل در همین مکان با مرجان حسین‌زاده گفت‌وگو کردم. کسی که دقیقی بعد از گفت‌وگوی اول برای تهیه عکس گزارش به جمعمان اضافه شد. جوان بیست و دو ساله‌ای که با چهره‌ای شاد و با انرژی روبه‌رویمان نشست. در ابتدای صحبت می‌پرسم که چند سال است عکاسی می‌کنند؟ می‌گوید: «۳ سال است که به صورت حرفه‌ای کارم را شروع کردم. قبل از این دوره چند سالی فقط اسنپ‌شات می‌زدم و از عکاسی کردن هدف خاصی نداشتم. در آن دوره عکاسی برای من تولید محتوای صفحه اینستاگرام بود. اما الان ۳ سالی است که به صورت حرفه‌ای پروژه شرکت می‌کنم، مجموعه عکس می‌گیرم و در نمایشگاه‌ها حضور دارم.»

مهاجر بودن و وضعیت بلا تکلیفی

مرجان از خانواده‌ای هنرمند برآمده است. چند تا از برادرانش طراح و نقاش هستند. او هم مدتی را صرف آموختن طراحی می‌کند ولی نمی‌تواند ارتباط خوبی با این هنر برقرار کند و سراغ عکاسی می‌رود. می‌گوید: «بعد از ۲ سال طراحی متوجه شدم که نمی‌توانم با این هنر ارتباط بگیرم و خروجی افکارم تنها با گرفتن عکس محقق می‌شود.» از او درباره خواسته‌اش از عکاسی می‌پرسم؟ می‌گوید: «می‌خواهم با عکس دغدغه‌هایی همانند مهاجرت، زنان، کودکان و ... را به تصویر بکشم.» از او درباره زمینه علاقه‌مندی‌اش به موضوع‌ها می‌پرسم. می‌گوید: «این‌ها همه ریشه در مهاجر بودن و وضعیت بلا تکلیفی است. مثلاً درباره زنان مهاجر توجه من به تلاش زیاد آن‌ها برای زندگی فرزندان‌شان جلب شده است. افزون بر این بحران هویت همیشه دامنگیر مهاجران خواهد بود. خود من همیشه حس می‌کنم به هیچ جا تعلق ندارم. به هر جای دیگر هم مهاجرت کنم هویت مهاجر بودن همراه من خواهد بود. من داشتن وطن را تجربه نکردم و نمی‌توانم تصور درستی از آن داشته باشم.»

حقوق دانشگاه آزاد و عکاسی به صورت آزاد

مرجان حسین‌زاده، دانشجوی رشته حقوق در دانشگاه آزاد مشهد، است. می‌گوید: «۲ سال قبل برای فراهم کردن مدارک دانشگاه به افغانستان رفتم. در آن سفر اتفاقاتی برایم افتاد که از آن به بعد دیگر نسبت به وضعیت افغانستان بی‌تفاوت نیستم. رفتم و کشورم را لمس کردم.»

درباره گلشهر می‌پرسم و اینکه آیا حس مشابهی درباره آن دارد یا نه؟ که متوجه شدم زیاد دل خوشی از این محدوده ندارد. می‌گوید: «خیلی از بچه‌ها وطن خودشان را نه افغانستان و نه ایران بلکه گلشهر می‌دانند ولی من این احساس را ندارم. در ابتدا می‌خواستم رشته حقوق بخوانم تا به زنان و کودکان افغانستان کمک کنم. پس از اینکه به دانشگاه رفتم و چند ترم گذشت متوجه شدم ذهنیت درست نبوده است و اکنون تصور می‌کنم با عکاسی و هنر بهتر می‌توان به این قشرهای آسیب‌دیده کمک کرد.»

به عنوان توریست اروپایی کابل را عکاسی کردم

۲ سال پیش وقتی برای مدارک مورد نیاز دانشگاه به

قدیمی‌ترین عکس ثبت شده در تاریخ عکاسی تصویری است که نیفسور نیپس، از چشم‌انداز پنجره اتاقش گرفت. یک فرانسوی دیگر به نام لوئی داگر در سال ۱۸۳۷ به فناوری‌ای دست یافت که تصویری مثبت، مستقیم و پایدار بر صفحه نقره‌اندود ثبت می‌کرد. ظاهراً پیشنهاد نام‌گذاری ۱۹ آگوست (زمان نخستین رونمایی عکاسی برای

عموم) به عنوان روز جهانی عکاسی نخستین بار از سوی انجمن‌های عکاسی در آمریکا اعلام شد ولی شورای عکاسی بین‌المللی هند در سال ۱۹۹۱ نخستین نهادی بود که این روز را به عنوان روز جهانی عکاسی جشن گرفت و از آن هنگام تا امروز هر سال کشورهای بیشتری این تاریخ را به عنوان «روز جهانی عکاسی» در تقویم‌های خود گنجانده‌اند.

افغانستان رفته ۳ ماه آنجا ماندم. مجبور بودم مدارک طول کشید و به ذهنم رسید تا از این فرصت پیش آمده نهایت استفاده را ببرم. برادرم ساکن بلژیک است و دوربین کوچکی برایم فرستاده بود. در کابل دوربین را برداشتم و تقریباً از تمام محله‌های آن عکس گرفتم. تنها راه این کار آن هم در شهری که به ندرت زنی دیده می‌شود و تعدادی از اهالی آن عداوتی دیرینه با هزارها یعنی قوم من دارند، این بود که نقش توریست اروپایی را بازی کنم. تصور من این بود که به توریست اروپایی کاری ندارند و تصور درستی هم بود به محله‌ها و جاهایی رفته که شاید دیگر هیچ موقع نتوانم از آن‌ها عکاسی کنم. زنان در کابل در خیابان‌ها دیده نمی‌شوند. محدود زنان موجود هم برقع دارند. در آن شرایط و تک و تنها با ظاهری تقریباً اروپایی و با شجاعت عکاسی کردم. مجموعه عکس‌های کابل افتخار زیادی برایم به ارمغان آورد و باعث شد به صورت حرفه‌ای عکاسی کنم.»

● بامیان شهر عشق است

مرجان پس از کابل به بامیان می‌رود. جایی که مرکز شیعیان هزاره افغانستان محسوب می‌شود و برای او تجربه سفر شیرین را به یادگار گذاشته است. می‌گوید: «بعد از عکاسی در کابل مدتی را در بامیان گذراندم، بامیان شهر آبا و اجدادی پدرم است. هر چقدر در کابل احساس خطر و در امنیت نبودن می‌کردم در بامیان راحت بودم. زنان بامیان به راحتی با شادمانی در کوچه‌ها و خیابان‌ها رفت و آمد می‌کنند. بامیان همانند کابل نیست و ظاهری روستا مانند دارد ولی به لحاظ فرهنگی بسیار بسیار باز و پیشرو است. توریست‌هایی که در بامیان بودند خیلی راحت و آزادانه رفتار می‌کردند. بامیان شهر عشق است.»

● قدم به قدم با زائران آقا امام رضا (ع)

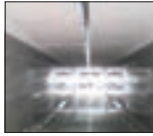
تجربه دیگر مرجان که از آن به نیکی یاد می‌کند عکاسی از زائران پیاده امام رضا (ع) است. می‌گوید: «تجربه عکاسی خیلی خیلی عالی بود. مسیرهای مختلفی را همراه زائران رفتیم. با آن‌ها صحبت کردیم و قصه زندگی‌شان را شنیدیم تا بتوانیم بهتر حال و روحشان را به تصویر بکشیم از طرفی وقتی با کسی صحبت می‌کنی دیگر جلوی لنز دوربینت ژست نمی‌گیرد و خود خودش است. از مسیرهای مختلفی همراه زائران پیاده‌روی و عکاسی کردیم تا سوژه‌ها هم متنوع باشند. این پروژه عکاسی ۵ روز طول کشید و ما بیشتر از خود زائران پیاده‌روی کردیم. در این پروژه ۶ عکاس بودیم. ۳ خانم و ۳ آقا که نیمی از آن‌ها ایرانی و نیمی دیگر مهاجر بودیم. حالت معنوی زائران و خودم را در آن پروژه خیلی دوست داشتیم.»

● عکاسی پرخطر برای عکاس جوان

مرجان از تجربه‌های پر ریسک عکاسی‌اش می‌گوید. تجربه‌هایی که خانواده‌اش از آن‌ها اطلاعی ندارند و امیدواریم باعث نشود تا او را محدود کنند. از تجربه عکاسی بر بالای ساختمان خالی در حال ساخت تا عکاسی از چوپانی در کریم‌آباد. مرجان می‌گوید: «در حین عکاسی حواسم به هیچ‌جا غیر از سوژه و قاب نیست و اهمیتی نمی‌دهم که کجا و چطور برای عکاسی ایستاده‌ام. حقیقت این است که عکاسی در گلشهر خیلی مشکل است. هنوز مردم به قرار گرفتن جلوی لنز عادت نکردند و بعضاً برخورد خیلی خشنی با عکاسان دارند. همین چند وقت پیش بود که دوربین یکی از عکاسان را در نزدیکی شلوغ بازار گرفتند و نیت داشتند تا آن را بشکنند. همین علت باعث شده تا عکاسی با تلفن همراه بسیار راحت‌تر و در دسترس باشد.»

● عکاسی قدمی برای کسب هویتی جهانی

از مرجان درباره عکاسی و کمک به اعتماد به نفس جوانان مهاجر می‌پرسیم. حرف را تأیید می‌کند و ادامه می‌دهد: «این حقیقتی است که نگاه کردن از ویزور دوربین باعث می‌شود بچه‌های مهاجر با اعتماد به نفس بیشتری در بین مردم جامعه حضور پیدا کنند و به وسیله عکاسی از خود و جامعه اطرافشان برای خودشان هویتی خارج از وطن تعریف کنند. عکاسی برای جوانان مهاجر که هویتی رسمی ندارند می‌تواند قدمی باشد برای کسب هویتی جهانی.»

گپ و گفتی با سرپرست گروه عکاسان گلشهر

حرفه‌ای و جهانی با تلفن‌های همراه جوانان گلشهری

هم محلی

منتشر می‌کرد و بعد از ۳ ماه دنبال‌کننده‌های صفحه به ۲ هزار نفر رسیده بود. آقای حیدری روایت کرد که یک روز صبح صفحه را کنترل می‌کند و می‌بیند تعداد دنبال‌کننده‌ها ۱k شده است. تا شب می‌شود ۱۰k فرداش ۲۰k و تا روز پنجم که به عدد به بیش از ۸۰k رسید. ما نمی‌دانستیم که اینستاگرام صفحه ما را فالو کرده است و به همین دلیل دنبال‌کننده‌های صفحه این تعداد شده‌اند.

می‌پرسم چرا بیشتر عکس‌ها پتان را با تلفن همراه می‌گیرید؟ رجایی می‌گوید: اینکه چرا با تلفن همراه عکاسی می‌کنیم، سوالی است که خیلی‌ها طی این مدت پرسیده‌اند و پر واضح است که به دلیل گرانی دوربین‌های عکاسی حرفه‌ای، تعدادی از بچه‌ها قدرت خرید نداشتند و به رغم اینکه عده‌ای دوره‌های عکاسی را گذرانده بودند و علاقه زیادی به عکاسی داشتند اما نمی‌توانستند دوربین بخرند.

رجایی می‌گوید: تا امروز نزدیک به ۱۰۰ نشست علمی با حضور استادان برجسته برگزار کردیم و ۳ دوره نمایشگاه مشترک با اوریدی ژاپن و روسیه و برزیل داشتیم. نمایش عکس‌های گلشهر در شهر سائوپائولو برزیل هم یکی از اتفاقات خوب بود. دعوت شدن از طرف انستیتو گوته آلمان برای شرکت در کنفرانس هنر و مهاجرت برلین هم خالی از لطف نبود و جمال سجادی، به نمایندگی از گروه در این همایش شرکت داشتند. اما آنچه بیشتر از هر چیز برای ما ارزش دارد این است که طی این سال‌ها به واسطه فعالیت‌هایی که گروه انجام داده است نگاه جامعه مهاجر به مقوله عکاسی تغییر کرده و عکاسی کردن هدفمند به یک اپیدی تبدیل شده است و این تازه آغاز راه است برای فهم متفاوتی از زندگی.

افزون بر موارد ذکر شده گروه عکاسان گلشهر توانسته است نمایشگاه‌ها و مسابقات زیر را برگزار کند. اولین و دومین مسابقه عکس روز جهانی پناهنده در سال ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ با همکاری اداره کل امور اتباع و مهاجران خارجی و کمیساریای سازمان ملل متحد در امور پناهندگان، برگزاری نمایشگاه عکس روز جهانی زن با همکاری گروه عکاسان گلشهر در کابل سال ۲۰۱۹. همکاری در بخش عکس نمایشگاه تندیس هویت در مشهد اسفند ۱۳۹۶. اولین مسابقه عکاسی خیابانی با عنوان کابل نفس می‌کشد با همکاری انستیتو فرانسه و گروه عکاسان گلشهر در کابل ۲۰۱۹. برگزاری اولین دوره‌های تخصصی فیلم‌برداری و کارگردانی در منطقه گلشهر ۲۰۱۹. برگزاری بیش از ۱۰۰ نشست تخصصی در حوزه عکاسی با حضور استادان ایرانی. برگزاری چندین گشت عکاسی شهری مشترک با انجمن‌ها و گروه‌های عکاسی ایرانی مشهد در گلشهر. برگزاری ۲ دوره گشت عکاسی فتوواک در گلشهر با همکاری کانون گسترش عکاسی خراسان و انجمن سینمای جوان و...

برای این گروه خوب و جوان‌های با استعداد و با انرژی آن آرزوی موفقیت داریم. ■

یک گلشهر و یک گروه عکاسانش، جوانان پرشوری که دائم خبر افتخاراتشان را در رسانه‌ها می‌شنویم. جلسات منظم نقد و بررسی و خوانش و تحلیل عکسشان هم برقرار است. بیشترشان با تلفن همراه عکاسی می‌کنند هم به علت گرانی بودن دوربین و تجهیزات عکاسی و هم به علت اینکه عکاسی در گلشهر کمی سخت است و با دوربین تلفن همراه زیاد حساسیت برانگیز نیست. امروز می‌خواهیم به مناسبت روز جهانی عکاسی این گروه و صفحه «هر روز گلشهر» یا همان «اوریدی گلشهر» را به شما معرفی کنم. به سراغ مصطفی رجایی می‌روم که در غیاب رضا حیدری شاه‌بیدک، سرپرست گروه و مسئول صفحه «هر روز گلشهر» است.

رجایی درباره چگونگی تأسیس گروه و صفحه می‌گوید: اواخر سال ۹۳ بدجوری به دل رضا افتاده بود که باید درباره عکاسی در حوزه مهاجران کاری بکند. در همان ایام با پروژه‌های جهانی به نام ۲۴ ساعت آشنا شد. در این پروژه قرار بود که عکاسان حرفه‌ای و غیرحرفه‌ای سراسر جهان در سایتی ثبت‌نام کنند و در یک روز مشخص به مدت ۲۴ ساعت شهر و منطقه زندگی‌شان را عکاسی کنند و طبق قانون این پروژه، به ارائه یک عکس در هر ساعت موظف بودند که در مجموع ۲۴ عکس برای آن سایت می‌فرستادند. برای آن جمع شکل کار خیلی مهم نبود اما جهان‌بینی پشت ایده بسیار جذاب بود، اینکه هر کس در هر جای جهان که هست می‌تواند راوی شب و روز و ۲۴ ساعت از محل زندگی‌اش باشد و به‌رغم تمام مشکلاتی که ممکن است برای یک عکاس حین انجام این پروژه پیش بیاید، لذتی پنهان در آن وجود داشت. لذت بودن، دیدن و روایت کردن. لذت اینکه موقع انجام کار تنها هستی اما خودت را تنها احساس نمی‌کنی و می‌دانی حین شات زدن، صد‌ها نفر دیگر در دنیا مثل تو در خیابان‌ها راه می‌روند، جست‌وجوگرانه می‌بینند، گاهی جذب چیزهایی می‌شوند، می‌ایستند و هم‌زمان با تو شات می‌زنند. رضا دلش می‌خواست این اتفاق در جمع بچه‌های گلشهر هم تکرار شود. ایده‌اش را با چند نفر از دوستانش مطرح کرد و قرار شد برای شروع، ۱۰ هفته، روزهای جمعه دور هم جمع شوند و با تلفن همراه‌هایشان عکاسی کنند.

در پایان ۱۰ هفته حدود ۳۰۰ عکس انتخاب شد و به دنبال راهی می‌گشتند تا این عکس‌ها را به عنوان اسناد تصویری از زندگی روزمره مهاجران به نمایش بگذارند. ابتدا به فکر ایجاد وبسایت یا صفحه‌ای در فیس‌بوک افتادند ولی تصمیم می‌گیرند تا در صفحه‌ای از اینستاگرام عکس‌ها را منتشر کنند. آقای حیدری بعد از مدتی با چند صفحه اوریدی آشنا می‌شوند. با دوستان مشورت می‌کنند و نتیجه این می‌شود که صفحه‌ای به نام اوریدی گلشهر درست شود و عکس‌ها با نام و مشخصات هر عکاس منتشر شود. در آن صفحه روزی یک یا دو عکس

۱۰۰ نشست علمی با حضور استادان برجسته برگزار کردیم و ۳ دوره نمایشگاه مشترک با اوریدی ژاپن و روسیه و برزیل داشتیم

معاون اجرایی شهرداری منطقه ۵ مشهد از اجرای عملیات بهسازی زیرگذر عابر پیاده بولوار رضاییه خبر داد. کاظم یزدان مهر با اشاره به اهمیت بهسازی گذرگاهها برای ایمن سازی معابر و بهبود تردد شهروندان گفت: اجرای کنیتکس ضد آب که پوششی مقاوم برای دیوار و مناسب با هر شرایط آب و هوایی است در گذرگاه بولوار رضاییه انجام

شد. وی با اشاره به معضل سرقت اموال عمومی که باعث ایجاد خطرات گوناگون برای شهروندان می شود، افزود: همچنین برای رضایت مندی و ارتقای امنیت شهروندان در تردد، تأمین روشنایی این گذرگاه از طریق نوار نئو فلکسی انجام شد و بررسی و رفع نقص دیگر گذرگاهها در اسرع وقت در حال انجام است.

گزارشی از برگزاری نمایشگاه انجمن علم و عمل

تشکلی علمی و مردمی

در مرحله

۵۹
صدر

نمایشگاه انجمن علم و عمل امسال با عنوان «بهبود زندگی چهار»، هفته گذشته به مدت ۳ روز از سوی انجمن علم و عمل و نرم افزار گلشهر کالا با حمایت و همکاری اداره اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۵ و اداره اتباع مشهد در بازار بزرگ ملل برگزار شد.

در هر غرفه یک میز با تعدادی صندلی وجود داشت. با خواندن کاغذهای نصب شده در ورودی هر غرفه متوجه خدمات آنجا می شدید. به سراغ حسین محمدی، مدیر انجمن علم و عمل، رفتیم تا حین بازدید از غرفه ها درباره چگونگی تشکیل این انجمن و خدمات آن صحبت کند. محمدی گفت: «انجمن سال ۹۴ با هدف خدمت به جامعه نیازمندان در مشهد تأسیس شد. ساکن همین منطقه هستم و اینجا کار می کنم و با توجه به شناختی که از مردم و مشکلاتشان دارم، ایده اولیه تشکیل انجمن در ذهنم شکل گرفت. از طرفی مشکلات عدیده مردم را در موضوع ها و مباحث مختلف می دیدم و از طرف دیگر دانشجویان تحصیل کرده بیکار را می شناختم که نمی توانند از آموخته هایشان استفاده کنند. این انجمن پل ارتباطی میان مردم و دانشجویان شد. عمده مشکلات مردم مناطق محروم بهداشت و درمان، مشاوره های حقوقی و روان شناسی و حوزه کارآفرینی و صنایع دستی است. با کمی پژوهش در این حوزه متوجه می شوید که خیلی از شهروندان این مناطق از حقوق اولیه خود آگاه نیستند.»

پیشرفت بوده است. محمدی با اشاره به این نکته گفت: «هسته اولیه این انجمن از سوی دانشجویان مهاجر شکل گرفت و اغلب خدمات آن برای مناطق محروم است ولی عموم مردم می توانند از آن استفاده کنند. این انجمن سال ۹۴ از سوی خودم و ۲ نفر دیگر از دانشجویان مهاجر شکل گرفت و یک سال برای نوشتن اساسنامه آن وقت گذاشتیم و تلاش کردیم. بعد از آن با دیگر دانشجویان در دانشگاه های مختلف و متخصصان در حوزه های مختلف ارتباط برقرار کردیم. امروز این انجمن حدود ۱۰۰ عضو دارد و از ۴ غرفه به ۱۰ غرفه خدماتی رسیده است.»

محمدی درباره نحوه ارتباط با مخاطبان بیان کرد: «متأسفانه هنوز دفتر مستقلی برای ارائه خدماتمان نداریم و ارتباطمان با مخاطبان از طریق فضای مجازی و نمایشگاه سالانه ای است که در فضاهای مختلف برپا می کنیم.»

به سمت غرفه گلشهر کالا رفتیم تا با خدمات آن بیشتر آشنا شویم. امسال سال اولی بود که این غرفه با انجمن همکاری می کرد. سید حسن واحدی، مجری و فعال رسانه ای که در غرفه گلشهر کالا فعالیت می کرد درباره فعالیت این غرفه گفت: «این نرم افزار برای ساکنان محدوده گلشهر تهیه شده و خدماتی است. ساکنان این محدوده با نصب این نرم افزار می توانند بانک اطلاعاتی جامع و کاملی از این محدوده داشته باشند و از طریق این نرم افزار مکان های خدماتی، تفریحی، فروشگاه ها و صوفی که اینجا هستند، پیدا کنند و به آن دسترسی داشته باشند. صفحه ای هم برای پخش آگهی خودشان در این نرم افزار وجود دارد.»

در حین بازدید از این غرفه متوجه حضور دکتر احمد شاه فرمت، متخصص بیماری های کودکان و فوق تخصص بیماری نوزادان، شاغل در بیمارستان امام رضا مشهد و رئیس بخش نوزادان و کودکان بیمارستان رضوی در نمایشگاه شدیم. حضور ایشان در این نمایشگاه، قوت قلب خوبی برای دانشجویان و متخصصان شرکت کننده در نمایشگاه بود.

آی خبر

۱۰

انتخابات شورای اجتماعی محله نیزه

برگزار شد

صدر- مرحله دوم انتخابات شورای اجتماعی محلات در منطقه ۵ با حضور سرپرست دبیرخانه شورای اجتماعی محلات، ناظر دبیرخانه شورای اجتماعی محله، رئیس اداره اجتماعی و فرهنگی و کارشناس فرهنگی شهرداری منطقه ۵ و با حضور ۶۰ نفر از داوطلبان در قرائت خانه شهید آوینی برگزار شد.

به گزارش شهرآرامحله، نتیجه برگزاری این جلسه انتخاب نمایندگان محله با رأی حضار بود. بر این اساس زهرا رضایی نماینده بانوان، سید مصطفی حسینی نماینده جوان، سید حسن ریاضی نماینده ایثارگران به همراه مصطفی هروی، علی اکبر علی نژاد و معصومه اژدری به عنوان ۶ نفر عضو اصلی شورای اجتماعی ساکن محله و مرضیه منتظری و فاطمه زارع به عنوان اعضای علی البدل انتخاب شدند.

همچنین مریم اعلمی با توافق داوطلبان به عنوان نماینده مدارس و محمد موسی اصغری به عنوان نماینده مساجد برگزیده شدند. نماینده تشکل ها نیز به علت حضور نیافتن در این جلسه، هفته بعد و با حضور اعضای تشکل ها و کسبه انتخاب می شود.

بعد از انتخاب کامل اعضای شورای اجتماعی جدید این محله، جلسه ای مشترک در هفته های پیش رو برای ۳ محله شهید آوینی، نیزه و امیرالمؤمنین (ع) برگزار می شود تا در این جلسه رئیس و نائب رئیس این ۳ محله نیز انتخاب شوند.

باغ گیاه شناسی میزبان شورای اجتماعی

محلات منطقه ۵

صدر- در سال های اخیر فعالیت های ارزنده ای در حوزه پروژه های عمرانی، زیباسازی شهری و گردشگری در شهرداری مشهد انجام شده و در حال انجام است. سازمان اجتماعی و فرهنگی شهرداری مشهد، تورهایی برای معرفی بیشتر پروژه های انجام شده به شهروندان مشهد اجرا گذاشته است.

رئیس اداره اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه ۵ در گفت و گو با خبرنگار شهرآرا با اعلام این مطلب گفت: هدف از اجرای تورهایی گردشگری در مشهد، افزون بر نشان دادن خدمات عمرانی و زیباسازی شهر از سوی شهرداری، معرفی این مکان به شهروندان برای استفاده بیشتر و معرفی آن از سوی افراد شرکت کننده به دیگر شهروندان و زائران است.

محمد سلطانی در ادامه بیان کرد: هفته گذشته اداره اجتماعی و فرهنگی شهرداری منطقه از اعضای شورای اجتماعی محلات دعوت کرد تا در تور گردشگری از باغ گیاه شناسی و جلوخان فردوسی ثبت نام کنند.

وی افزود: این برنامه با حضور ۳۰ نفر از اعضای شورای اجتماعی محلات منطقه ۵ با بازدید از باغ گیاه شناسی آغاز شد. به علت طولانی شدن بازدید باغ گیاه شناسی امکان ادامه برنامه و رفتن به جلوخان فردوسی وجود نداشت. حضور اعضای شورای اجتماعی محلات و استقبال آن ها از این برنامه ها به معرفی این مکان به دیگر شهروندان کمک شایانی خواهد کرد.

آخرین خبر

۱۱

برخورد قانونی با عوامل ساخت و ساز غیرمجاز در اراضی بایر

شهردار منطقه ۵ از برخورد جدی و قانونی با عوامل ساخت و ساز غیرمجاز در اراضی کشاورزی و زمین های بایر این منطقه خبر داد.

به گزارش روابط عمومی شهرداری منطقه ۵، حسین عبدا... زاده با تأکید بر اینکه ساخت و سازهای غیرقانونی باعث تضییع حقوق شهروندی می شود، افزود: در چهار ماهه نخست امسال با بیش از هزار مورد تخلف ساختمانی در منطقه برخورد قانونی شد. عبدا... زاده با بیان اینکه مقابله با ساخت و سازهای غیرمجاز شهری با هدف ممانعت از رشد حاشیه نشینی و مقابله با ساخت و سازهای ناایمن و غیراستاندارد انجام می شود، افزود: بیش از ۸۴۰ مورد عملیات ساخت و ساز غیرمجاز که با اصول و ضوابط شهرسازی مغایرت داشته، متوقف شده است. از ابتدای امسال تاکنون در باره ساخت و سازهای غیرمجاز در منطقه، ۴۵ مورد قلع بنا و برای بیش از ۳۹۰ ملک، دستور پلمب قضایی صادر شد. همچنین طی این مدت بیش از ۷۰۰ مورد پرونده به کمیسیون ماده ۱۰۰ برای بررسی کارشناسی ارسال شده است. بیش از ۲۰۰ مورد اخطار به توقف عملیات ساختمانی برای رعایت ضوابط شهرسازی صادر شده است.

۱۲

نصب ۲ هزار علائم و تجهیزات ترافیکی مدارس منطقه

معاون اجرایی شهرداری منطقه از نصب ۲ هزار مورد علائم، تجهیزات و تابلوهای ترافیکی برای ایمن سازی معابر منطقه از ابتدای امسال خبر داد.

به گزارش روابط عمومی شهرداری منطقه، کاظم یزدان مهر با اشاره به نزدیک شدن به مهر ماه و بازگشایی مدارس گفت: برای افزایش ضریب ایمنی تردد شهروندان و به ویژه دانش آموزان، تسهیل در انتخاب مسیر صحیح رانندگان و همچنین ارتقای دید بصری عابران با استفاده از علائم و تجهیزات ترافیکی از جمله پایه ها و تابلوی انتظامی، استوانه های ایمن، بازتاب های چشم گر به ای و سرعتگیرهای پلاستیکی ایمن سازی در معابر این منطقه، به ویژه معابر منتهی به مراکز آموزشی انجام شده است. وی با بیان اینکه استفاده از علائم ترافیکی، ابزاری مناسب برای انتقال پیام به رانندگان و عابران پیاده است، افزود: بهسازی و به روزرسانی تجهیزات و علائم ترافیکی موجب رعایت بهتر قوانین، ایجاد آرامش بصری و بهبود سیمای شهری می شود.

۱۳

استقبال پرشور شهروندان از جشن های فصل همدلی در منطقه

رئیس اداره فرهنگی و اجتماعی منطقه ۵ از حضور پرشور شهروندان و زائران در جشن فصل همدلی هم زمان با آغاز دهه ولایت خبر داد.

به گزارش روابط عمومی شهرداری منطقه، محمد سلطانی با اشاره به قرارگیری بوستان وحدت در مجاورت حرم مطهر رضوی و حضور زائران گفت: هم زمان با آغاز دهه ولایت سلسله جشن های همدلی در بوستان وحدت آغاز شده است و تا ۲۹ مرداد ماه ادامه دارد. سلطانی بیان کرد: بانوان کارآفرین و سرپرست خانوار همچنین هنرمندان فعال در رشته های صنایع دستی و هنرهای تجسمی به ارائه آثار هنری و فروش محصولاتشان در فضاهای پیش بینی شده در حاشیه این جشن ها می پردازند. هنرمندان حاضر در حاشیه این برنامه، در رشته های نگارگری و مینیاتور، قلم زنی، طراحی و ساخت زیورآلات، سفال، صحافی سنتی و سوزن دوزی های سنتی فعالیت دارند. گفتنی است این برنامه با مشارکت فرهنگسراهای امت؛ امر به معروف و نجوم برگزار می شود.

حرف مردم

این ستون به حرف مردم و پیام های ساکنان منطقه اختصاص دارد. شهروندان می توانند مشکلات محله خود را با شماره تماس ۳۷۲۸۸۸۱ با ما در میان بگذارند تا آن را به گوش مسئولان برسانیم.

درخواست پاکس زیاله

شهروند: ما ساکنان خیابان فرزین ۴ از شهرداری درخواست داریم در صورت امکان برای پاکس پسماند زیاله نیش این کوچه که بوی نامطبوعی دارد، فکری بردارد.

پاسخ روابط عمومی منطقه: در پی درخواست شهروندان و مزاحمت های ناشی از وجود پاکس زیاله و بررسی های انجام شده، این پاکس از این مکان جابه جا و به مکان مناسبتری منتقل شد.

بلو محراب ۱۶

شهروند: تابلو محراب ۱۶ از محل خود جدا شده است و ما برای آدرس دادن مشکل داریم، خواهشمندیم دوباره این تابلو نصب شود.

پاسخ روابط عمومی منطقه: باتوجه به اهمیت تابلو شناسایی معابر در ارائه خدمات امدادی، اجتماعی و شهری طرح شناسایی و ساماندهی معابر فاقد تابلو تا رفع کامل این مشکل همچنان ادامه دارد و در همین راستا طی هفته گذشته تابلو خیابان محراب ۱۶ نیز نصب شده است.

سپاسی و نظافت جوی ها در مهرآباد

جمعی از اهالی مهرآباد: ما اهالی مهرآباد، درخواست سپاشی و نظافت جوی های خیابان مهرآباد ۸ را داریم.

پاسخ روابط عمومی منطقه: طعمه گذاری در نقاط مختلف خیابان و همچنین لایروبی جوی و کانال های این معبر به وسیله همکاران خدمات شهری انجام شد.

مردمک

مراسم تکریم و معارفه رئیس اداره مهندسی و نظارت بر ساخت و سازها و رئیس اداره حمل و نقل و ترافیک منطقه

۱۴

دریافتی

